

SENTÈNCIA 04-99 DE 10 DE FEBRER DE 1999

Ponent : M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: que en la causa de referència el Tribunal de Corts dictà sentència en data 27 de maig de 1998 amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem Mohamed M.A. com autor responsable d'un delictes menor de receptació de l'article 328 f del Codi Penal, fent-se aplicació dels articles 23, 25.9, 26 i 53.1, a la pena de SIS MESOS DE PRESÓ FERMS i pagament de les despeses processals causades. Diem que quan esdevingui ferma la sentència serà d'aplicació a la pena imposada el decret d'indult de 15 de setembre de 1997 fins a tres mesos. En concepte de responsabilitat civil el condemnem a indemnitzar a la Sra. Albertina Q.A. en la quantitat de 311.455.-pts".

II. RESULTANT: que l'anterior sentència de condemna es fonamentà en els següents fets provats: Mohamed M.A., propietari d'un vehicle Toyota Corol·la GTI 16V que havia adquirit el mes de desembre de 1996 de Jordi S.M. i que presentava danys materials a resultes d'un accident de la circulació, intentà fer reparar aquest cotxe, resultant la seva reparació un cost massa elevat per la seva economia.

Va portar aquest cotxe a la planxisteria Ralli on algun temps més tard es va presentar amb varies peces d'ocasió: un far de la part davantera dreta, una transmissió, una bugia, un disc de fre davanter, una pinça de fre part davantera, un paracops davanter, una calandra, un radiador, dos intermitents davanter, un pilot de posició davanter i una roda tal com ho ha declarat el testimoni Sr. P..

L'interessat ha afirmat que havia comprat aquestes peces d'ocasió a la Seu d'Urgell a una persona desconeguda de la qual no pot aportar cap precisió mitjançant el preu de 25.000 pessetes per un far davanter, un palier i un

intermitent de segona mà úniques peces que va reconèixer haver portat a Lucas P. en un primer temps afegint varies peces que es trobaren a l'interior del portaequipatges i fre de mà, una peça de la palanca de canvi i far davanter esquerra.

En la instrucció practicada fou demostrat que les peces que s'havien muntat sobre el vehicle Corol·la GTI 16V corresponien a un Corol·la normal o un Carina i que l'adaptació d'algunes era difícil però suficient per circular.

Alguns dies abans que el processat portés aquestes peces a Lucas P., durant la nit del 17 al 18 de març de 1997 el vehicle Toyota Corol·la 16V propietat d'Albertina Q.A. que es trobava estacionat al Carrer Prat de Moles d'Andorra la Vella, fou literalment desmuntat i foren sostretes d'aquest vehicle varies peces entre les quals un radiador d'aigua, un d'oli, un filtre d'aigua, un paracops, una calandra, els intermitents i els fars de la part davantera.

El processat ha persistit a afirmar haver comprat les peces a un desconegut de la Seu per un preu de 25.000 pessetes quan el valor d'aquestes encara que d'ocasió era molt més elevat.

III. RESULTANT: que notificada la sentència s'interposà recurs de Suplicació per la representació del processat Mohamed M.A., articulant el recurs en base a dos motius. El primer, amb seu a l'art. 3.4 del Decret regulador i consistent en atribuir a la sentència narració imprecisa dels fets que es consideren provats. El segon motiu, emparat en el mateix article 3.5, atribueix a la sentència error en l'apreciació de la prova amb violació del dret fonamental a la presumpció d'innocència. En relació al primer motiu de Suplicació entén el recurrent que en la narració dels fets apareixen llacunes que han quedat suficientment acreditades en la vista oral, no efectuant la sentència una correcta descripció dels fets ja que indica que el processat insistí en afirmar que les peces d'ocasió que portà a la planxisteria Ralli, per a que li fossin instal·lades en el seu vehicle, "les comprà a una persona de la Seu d'Urgell de la qual no coneix el nom i no pot aportar més precisions", quan la realitat és que el processat en l'acte de la Vista manifestà que "si bé no tenia cap dada sobre aquella persona (que li havia venut les peces usades), si la tornés a veure la podria reconèixer", manifestant d'aquella manera una actitud de

col·laboració per al descobriment i persecució del possible responsable del robatori de les peces.

En quant al segon motiu, s'al·lega en el recurs que no ha resultat provat que les peces trobades en el vehicle del processat fossin les peces que foren sostretes del vehicle de la Sra. Albertina Q.A., ja que aquestes no contenen cap senyal identificativa o de numeració. D'altra part, el Tribunal no ha considerat suficientment el fet del desconeixement per part del processat de l'origen il·lícit de les peces que havia comprat.

IV. RESULTANT: que admès el recurs i realitzats els corresponents emplaçaments, pel Ministeri Fiscal es presentà escrit a aquesta Sala en el qual compareixent en temps i forma s'oposà al recurs formulat pel processat MOHAMED M.A. i formulà a la seva vegada recurs de Suplicació contra la sentència en base als articles 3.5 i 3.7 de la Llei reguladora per haver incorregut el Tribunal de Corts en una errònia apreciació de la prova, havent-se infringit una norma penal substantiva. El Ministeri Fiscal s'oposa al recurs del processat perquè aquest, com bé argumenta la sentència del Tribunal de Corts, coneixia perfectament la provenença de les peces aportades per al seu vehicle, peces que adquirí a una persona de la qual durant un període de dos anys no pogué donar cap raó o circumstància que facilités la seva identificació; el preu que pagà, molt inferior a qualsevol peça de segona mà, quan coneixia perfectament el preu dels recanvis donada la professió del processat i els pressupostos que sol·licità a diverses planxisteries per a la reparació, així com els seus antecedents penals per delictes contra el patrimoni, constitueixen elements que subministren una prova de la receptació suficientment enèrgica per a desvirtuar la presumpció d'innocència al·legada.

IV. RESULTANT: que el Ministeri Fiscal formula a més recurs de suplicaicó contra la sentència en base als núms. 5 i 7 de l'art. 3 de la norma reguladora, al·legant que el Tribunal de Corts considera en la sentència que si bé n'apareix provat un delicte de receptació, ha de considerar-se com a delicte menor en atenció a que el robatori realitzat en perjudici de Albertina Q.A. s'ha de considerar tipificat en l'art. 3.3.3 del Codi Penal, ja que no queda provat que els objectes sostrets tinguessin un valor superior a 100.000.-pts. Considera el Ministeri Fiscal, en contra del raonament de la sentència, que el delicte a prendre en consideració no és el delicte menor de

l'art. 3.3.3 sinó el delictes major de l'art. 2.3.9 del Codi Penal, al superar les peces sostretes les 100.000.- pessetes, tal com es desprèn de la condemna que la pròpia sentència estableix per responsabilitat civil i de les manifestacions realitzades durant la instrucció i en el judici oral, havent-se de prendre en compte, a més, el cost de la reposició de les peces i els mateixos pressupostos que sol·licità el condemnat amb anterioritat a la comissió dels fets, sol·licitant en base a tot l'anterior la revocació de la sentència dictada per a que fos condemnat el processat com autor responsable d'un delictes major de receptació, amb l'atenuant de ser menor de 21 anys d'edat i l'agreujant de reincidència a la pena de un any de presó.

VI. RESULTANT: que en la vista del recurs informaren el seu ordre el Ministeri Fiscal i el recurrent, resumint els seus punts de vista i insistint en les seves peticions, quedant el recurs vist per sentència.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: que analitzant en primer lloc el recurs del processat, s'ha de desestimar el primer motiu per quant sols cal examinar el Resultant que la sentència dedica a descriure el factum o narració històrica, per a comprovar que s'ha respectat escrupulosament la exigència legal de que la sentència contingui, abans que res, la narració dels fets que considera provats, donat que, d'una part la narració no té que ser absolutament exhaustiva, comprensiva de totes les circumstàncies per mínimes que siguin i, d'altra part la descripció dels fets històrics continguts en la sentència, que ocupa quasi un foli, és suficientment descriptiva sense utilitzar en la narració conceptes jurídics que predeterminin el fallo, raons per les quals el primer motiu del recurs ha de caure.

La mateixa sort desestimàtoria ha de tenir el motiu segon ja que les circumstàncies que concorregueren en els fets i que posa de relleu la sentència, així com el Ministeri Fiscal a l'oposar-se al recurs, permeten arribar a la conclusió racional de que el processat coneixia la il·lícita procedència de les peces que adquirí com a recanvis per al seu automòbil. Encara que es prescindís de valorar els seus antecedents penals no es pot arribar a cap altra conclusió respecte de qui sent professional o coneixedor en la matèria, sol·licità diversos pressupostos per a la reparació amb recanvis de lícita adquisició,

decidint efectuar la reparació amb recanvis usats adquirits en circumstàncies tan pròpies de la receptació que, com indica la sentència, al no disposar de factures o justificants de la legal adquisició, dos anys després no fou capaç d'identificar al seu venedor ni de facilitar la seva adreça ni circumstàncies d'identitat, sent indiferent per al delictes de receptació que el processat conegués que les peces havien estat prèviament sostretes de l'automòbil d' Albertina Q.A., ja que el que dóna vida a dit delictes és el coneixement raonable que lògicament cap atribuir al subjecte, segons les regles del criteri racional i de l'experiència, de que l'adquirit té que tenir necessàriament una causa il·lícita, raó per la qual també procedeix desestimar el segon motiu i amb ell tot el recurs.

II. CONSIDERANT: que pel que es refereix al recurs interposat pel Ministeri Fiscal que pretén la revocació de la sentència per agreujar la condemna incloent els fets en un tipus de delictes major tampoc pot prosperar per les raons que ja indica la sentència. Si la línia diferencial, en aquest cas, entre el delictes major i el menor és el valor dels bens objecte de receptació, no es poden prendre en compte per fer dita línia divisòria els perjudicis que degut al robatori previ hagi sofert la víctima del delictes, ja que aquells perjudicis no són conseqüència de la receptació sinó del previ delictes de robatori o furt, delictes que no s'imputa al processat i pel que no ha estat acusat, podent derivar aquells perjudicis de conceptes bens diferents als del valor de les coses receptades (no haver pogut utilitzar l'automòbil, haver tingut d'adquirir-ne un altre, les despeses derivades per a procurar la seva localització, etc.), sense que per altra part els fets definits en la sentència puguin subsumir-se en la tipificació dels articles del Codi Penal invocats en el recurs, raons per les quals també el recurs del Ministeri Fiscal ha de ser desestimat i la sentència confirmada.

III. CONSIDERANT: Que compte tingut de la sort dels recursos les costes de l'interposat pel processat han de ser-li imposades a ell, declarant-se d'ofici les corresponents a l'interposat pel Ministeri Fiscal.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

D E C I D I M

1. Desestimar els recursos de Suplicació interposats pel Ministeri Fiscal i pel processat Mohamed M.A. contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 27 de maig de 1999 en la Causa núm. 173-4/97 a la que es refereix el present Rotlle 24/93

2. Confirmar íntegrament la citada sentència del Tribunal de Corts.

3. Imposar al processat recurrent les despeses processals del seu recurs i es declaren d'ofici les corresponents al recurs del Ministeri Fiscal.

4. Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.